

Posudek rigorózní práce

Petra Otavová

Teorie situačního vedení a její aplikace v oblasti oční optiky v České republice

Práce představuje zajímavou a původní aplikační studii založenou na užití u nás zatím málo používané metody zkoumání situačního vedení. To kladlo značné metodologické nároky nejen z hlediska organizace terénního šetření, ale také zpracování dat a formulace vlastních závěrů, nešlo totiž o rutinní výzkum. Autorka při tom osvědčila samostatnost i kritický odstup. Výsledkem je rozsáhlá práce doplněná vhodně kazuistikami, které činí celkový pohled plastičtější a ukazují čtenáři autorku i jako bystrou pozorovatelku, která se umí zamýšlet nejen nad vlastní metodou, ale i nad možnostmi její praktické implementace a poradenských intervencí. Výsledkem tedy není ani tak metodologická studie (k ní by zřejmě směřovala ještě o něco delší cesta) nebo příspěvek k ověřování teorie, jako spíše přesvědčivý důkaz o použitelnosti zvoleného přístupu.

Práce má logickou strukturu a je napsána dobře a srozumitelně. Autorka pracuje s rozsáhlou literaturou. Autorka rovněž korigovala drobné problémy v textu na základě připomínek k diplomové práci, takže text nabízí pochopení základních teoretických souvislostí výzkumu i pro toho, kdo není v tématu zcela zběhlým čtenářem.

Pokud jde o empirickou část, je třeba ocenit rozsah zkoumaného vzorku, který umožňuje statistickou analýzu. Autorka postupně uvádí čtenáře do logiky modelu, je schopna nabídnout velmi přehledné shrnutí (83, 86). Autorka správně uvažuje o vlivu formulace otázky, je však možné přihlížet i k tomu, zda právě u malých skupin (nebo jednotlivců!) není situace „nechat skupinu řešit problém“ pro vedoucího nějak nepřijatelná nebo nereálná. To by také mohlo vysvětlit nižší podíl delegování (93), tak trochu ve smyslu „nebyť zbytečný“ (v dyádě...). Otázkou pak je, zda tomuto faktu nepřizpůsobit vyhodnocování vedoucích podle pásem /97/.

U škál zralosti jde zřejmě o souhrnné hodnocení pracovníka, takže možná by stačilo nerotované řešení u faktorové analýzy, ale chápu zájem o ověření původní teorie (104). A vyřešili bychom „nenaplnění faktorových údajů“ (128).

Celkově jde o zdařilou studii, která byla zpracována vysoce samostatně. Vyžadovala velké pracovní nasazení i schopnost zpracovat poměrně komplikovaný datový soubor. Z tohoto hlediska jde o práci nadprůměrnou, která přináší původní výsledky. Některé z nich by mohly být publikovány. Proto mohu práci jednoznačně doporučit k přijetí v rámci rigorózního řízení.

Praha, 16.4.2012

Doc.PhDr. Jiří Buriánek, CSc.